

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-16(8)/15/JK

Warszawa, 13 maja 2015 r.

DECYZJA DIH-1/35/2015

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148, z późn. zm.), art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2014 r. poz. 915) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowego Gałuszka, Krębuszewska i Wspólnicy Sp.j. z siedzibą w Żywcu od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej Katowicach z dnia 27 stycznia 2015 r. (nr akt sprawy: HU-D-B.8361.65.2014/10DEC/14), którą ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 1.000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) z tytułu naruszenia obowiązku uwidocznienia w miejscu sprzedaży cen jednostkowych towarów:

- 1. uchyla zaskarżoną decyzję w całości,**
- 2. wymierza ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 940 zł (słownie: dziewięćset czterdzieści złotych) z tytułu naruszenia obowiązku uwidocznienia w miejscu sprzedaży cen jednostkowych towarów.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 17 października 2014 r., na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.), Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Katowicach, zwany dalej również „Śląskim WIIH”, zawiadomił przedsiębiorcę Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe Gałuszka, Krębuszewska i Wspólnicy Sp.j. z siedzibą w Żywcu, zwanego dalej również „stroną”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen w Punkcie Firmowym, mieszczącym się w Milówce przy ul. Jagiellońskiej 2, należącym do strony. Przedmiotowe pismo strona odebrała 21 października 2014 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 29 – 30 października 2014 r. przez inspektorów reprezentujących Śląskiego WIIH, w ww. placówce sprawdzono prawidłowość informowania o cenach oferowanych do sprzedaży towarów. Ustalono, że kontrolowany przedsiębiorca nie uwidoczniał na wywieszkach cen jednostkowych przy oferowanych do sprzedaży:

- 3 rodzajach przetworów owocowych (owoce w syropie),
- 15 rodzajach przetworów warzywnych (warzywa kiszone, konserwowane, sałatki),
- 34 rodzajach przetworów zbożowych (mąki, kasze, płatki, otręby),
- 6 rodzajach owoców suszonych (śliwki, rodzynki, winogrona, figi, daktyle, jagody),
- 4 rodzajach warzyw strączkowych,

co, zdaniem organu pierwszej instancji, naruszało art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2014 r. poz. 915), zwanej dalej „*ustawą o informowaniu o cenach*”, oraz § 8 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen towarów i usług oraz sposobu oznaczania ceną towarów przeznaczonych do sprzedaży (Dz. U. z 2002 r. Nr 99, poz. 894, z późn. zm.), zwanym dalej „*rozporządzeniem w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen*”, w związku z art. 25 ustawy o informowaniu o cenach.

Towary te były oznaczone ceną sprzedaży bezpośrednio na pojedynczych opakowaniach.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z dnia 31 października 2014 r. (nr akt kontroli: HU-D-B.8361.65.2014).

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z dnia 22 grudnia 2014 r., Śląski WIIH poinformował Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe Gałuszka, Krębuszewska i Wspólnicy Sp.j. z siedzibą w Żywcu o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu nieprzestrzegania wymogu uwidaczniania cen jednostkowych oferowanych produktów oraz o przysługującym stronie prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

W dniu 9 stycznia 2015 r., w obecności strony, został przesłuchany w charakterze świadka inspektor przeprowadzający kontrolę (Protokół przesłuchania świadka z dnia 9 stycznia 2015 r.). Ze złożonych przez inspektora zeznań wynikało, że w trakcie kontroli stwierdzono w placówce należącej do strony produkty, przy których nie uwidoczniono ich cen jednostkowych, a masa żadnego z tych produktów nie odnosiła się do 100 g, 1000 g, 1 kg, czy objętości 1 l, a zatem winna być uwidoczniona również ich cena jednostkowa.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa wypowiedzenia się co do zgromadzonego materiału dowodowego, kierując do Śląskiego WIIH pismo informujące, iż prowadzi głównie zakład produkcyjny, w którym wytwarzany jest przede wszystkim chleb i ciasta, a towary, które w dniu kontroli nie zostały oznaczone ceną jednostkową są jedynie „wycinkiem” asortymentu znajdującego się w placówce, zaś brakujące informacje zostały niezwłocznie uzupełnione. Strona wniosła także o przeprowadzenie dowodu z dokumentów dołączonych do pisma (dowody przesunięcia: nr MW/14/22284 z dnia 29 października 2014

r. i nr MW/14/22283 z dnia 28 października 2014 r.) oraz przesłuchanie dyrektora sklepów firmowych na okoliczność, że nieprawidłowo oznakowane towary zostały dostarczone do placówki w dniu kontroli i dniu poprzedzającym go.

Postanowieniem z dnia 13 stycznia 2015 r., Śląski WIIH odmówił przeprowadzenia wnioskowanego przez stronę dowodu z przesłuchania świadka. Uzasadniając swoje stanowisko organ wskazał, że sprawa dotyczy wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej za nieprawidłowości polegające na niewidocznieniu cen jednostkowych znajdujących się w ofercie placówki towarów. Śląski WIIH podkreślił, że odpowiedzialność z tego tytułu ma charakter obiektywny i nie jest uzależniona od wykazania winy strony, wobec czego precyzyjne ustalenie momentu dostarczenia produktów należy uznać za okoliczność niemającą znaczenia dla sprawy.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 27 stycznia 2015 r. (nr akt sprawy: HU-D-B.8361.65.2014/10DEC/14), Śląski WIIH wymierzył ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 1.000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) z tytułu nieprzestrzegania wymogu uwidaczniania cen jednostkowych oferowanych produktów.

Pismem z dnia 3 lutego 2015 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania w sprawie oraz o przeprowadzenie dowodów wnioskowanych w uzasadnieniu wniosku.

Decyzji Śląskiego WIIH strona zarzuciła naruszenie:

- art. 4 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 8 ust. 3 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen poprzez uznanie, że strona dopuściła się naruszenia tych przepisów. Strona podniosła, że produkty sprzedawała na sztuki, a zgodnie ze wskazaniem prawodawcy, cena za jedną sztukę jest ceną jednostkową. Dodatkowo strona wskazała, że nie wymaga uwidocznienia cena jednostkowa określonego towaru jeżeli jest identyczna z ceną jego sprzedaży,
- art. 8, art. 9, art. 10, art. 75 - 88a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, poprzez nieprzeprowadzenie wyczerpującego postępowania, w efekcie którego organ powinien ustalić wszystkie okoliczności sprawy oraz zapewnić stronie czynny udział w postępowaniu. Organ odmówił jednak przeprowadzenia dowodu z zeznań świadka, czym, zdaniem strony, naruszył jej prawo do czynnego udziału w postępowaniu.

Pismem z dnia 12 marca 2015 r., Prezes UOKiK poinformował Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe Gałuszka, Krębuszewska i Wspólnicy Sp.j. z siedzibą w Żywcu, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 k.p.a., prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Jak stanowi art. 25 ww. ustawy, dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. (Dz. U. z 2013 r. poz. 385) zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2015 r. W związku z powyższym, w przedmiotowej sprawie zastosowanie mają odpowiednie przepisy rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen.

W myśl § 8 ust. 1 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen, cena jednostkowa uwidoczniiona przy towarze na wywieszce lub w innej formie dostępnej dla kupującego powinna dotyczyć ceny za:

- 1) 1 litr lub 1 metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) 1 kilogram lub 1 tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) 1 metr lub 1 metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) 1 sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Zgodnie z § 8 ust. 2 ww. rozporządzenia, ceny jednostkowe towarów sprzedawanych według objętości mogą także dotyczyć 100 mililitrów lub 0,1 litra, a towarów sprzedawanych według masy – ilości za 100 gramów albo 100 kilogramów, jeżeli te jednostki są stosowane zwyczajowo i powszechnie dla tych towarów.

Nie wymaga uwidocznienia cena jednostkowa określonego towaru, jeżeli jest identyczna z ceną sprzedaży tego towaru, co wynika z § 8 ust. 3 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen.

Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20.000 zł, o czym stanowi art. 6 ust. 1 tej ustawy.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w placówce handlowej należącej do Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowego Gałuszka, Krębuszewska i

Wspólnicy Sp.j. z siedzibą w Żywcu, stwierdzono, że przy 62 rodzajach produktów oferowanych do sprzedaży nie uwidoczniono informacji o ich cenach jednostkowych. W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Śląski WIIH wymierzył w drodze decyzji karę pieniężną ww. przedsiębiorcy, to jest podmiotowi, który nie dopełnił powyższego obowiązku.

Odwołując się od decyzji, strona kwestionuje ustalenia kontroli i wskazuje, że w przedmiotowej sprawie nie jest uzasadnionym twierdzenie organu pierwszej instancji, iż dopuściła się ona naruszenia art. 4 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 8 ust. 1 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen, gdyż wskazała cenę za jedną sztukę towaru, a ta, zgodnie z przepisami, jest jednocześnie ceną jednostkową. Zdaniem strony, cena jednostkowa nie wymaga uwidocznienia również w sytuacji, gdy jest identyczna z ceną sprzedaży. Skoro zatem strona wskazała cenę za jedną sztukę, to nie może być mowy o naruszeniu przez nią obowiązku uwidaczniania ceny jednostkowej towarów.

Prezes UOKiK nie podziela powyższego stanowiska strony. Poza sporem pozostaje, iż w niniejszej sprawie strona oferowała produkty spożywcze oznaczone masą lub objętością. Podkreślić należy natomiast, że zgodnie z § 2 pkt 10 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen, towarami sprzedawanymi na sztuki są towary, które ze względu na ich naturę i zgodnie z praktyką handlową są odliczane przy sprzedaży na życzenie kupującego w pojedynczych egzemplarzach. Zdanie drugie powyższego przepisu wskazuje, że kategoria ta nie obejmuje w szczególności towarów żywnościowych, które na mocy odrębnych przepisów są oznaczone masą lub objętością. Nie zasługuje zatem na uwzględnienie argumentacja strony w tym zakresie, a to ze względu, że jak wynika z powyższego, artykuły rolno-spożywcze nie mogą być uznane za towary sprzedawane na sztuki, a w związku z tym strona miała obowiązek uwidocznienia również cen jednostkowych oferowanych produktów, których masy netto były inne niż 1 kg, 1 l, 100 g, 100 ml.

Zauważyć też należy, że art. 6 ustawy o informowaniu o cenach statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań określonych w art. 4 tej ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, może jedynie wydać decyzję administracyjną wymierzającą karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa.

Biorąc pod uwagę powyższe, to, że zakwestionowane produkty zostały dostarczone do placówki w dniu kontroli i dniu ją poprzedzającym nie ma znaczenia dla sprawy. Nadto, z Protokołu kontroli z dnia 31 października 2014 r. wynika, iż zakwestionowane produkty znajdowały się na sali sprzedażowej i zostały oznaczone ceną bezpośrednio na pojedynczych opakowaniach. Zatem zgodnie z art. 543 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121, z późn. zm.), stanowiły ofertę sprzedaży, a więc strona zobligowana była do uwidocznienia przy towarach wszystkich wymaganych prawem informacji, w tym w uzasadnionych przypadkach również ich cen jednostkowych. W związku z powyższym, należy uznać, że organ pierwszej instancji słusznie odmówił przeprowadzenia zawnioskowanego przez stronę dowodu z przesłuchania świadka na okoliczność daty dostarczenia towarów do placówki, co znajduje potwierdzenie w treści art. 78 § 1 k.p.a., w myśl którego żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy. Jak już wskazano wyżej, data dostarczenia produktów do placówki nie może być przedmiotem dowodzenia w sprawie, której istotą jest wymierzenie kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku oznaczenia oferowanych produktów ceną jednostkową.

Niezależnie od powyższego Prezes UOKiK wskazuje, że zgodnie z art. 77 § 1 k.p.a., organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzeć cały materiał dowodowy. Ponadto, jak stanowi art. 80 k.p.a., organ administracji ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. W ocenie Prezesa UOKiK, w niniejszej sprawie, nie można przyjąć, że organ pierwszej instancji w sposób dokładny wyjaśnił stan faktyczny, a w szczególności wyczerpująco rozpatrzył cały zgromadzony materiał dowodowy. Nie ulega wątpliwości, że dokument urzędowy, jakim jest protokół kontroli (tak jak w przedmiotowej sprawie zawierający ustalenia kontroli), korzysta z domniemania prawdziwości i zgodności z prawdą, nie oznacza to jednak, iż jest jego ustalenia są niewzruszalne, a przeciwdowody są wykluczone. Nie można uznać więc za spełnienie reguł właściwego, wyczerpującego zebrania materiału dowodowego i rozpatrzenia sprawy, wynikających z art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a., nieodniesienie się do treści pewnych dowodów znajdujących się w materiale dowodowym, co znajduje potwierdzenie w orzeczeniu Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 5 lipca 2011 r. (sygn. II GSK 687/10), zgodnie z którym organ prowadzący postępowanie winien oprzeć się na materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, którego ocena powinna być oparta na wszechstronnej analizie, bez pominięcia jakiegokolwiek dowodu. Prezes UOKiK zauważa, że Śląski WIIH w ogóle nie odnosi się do faktu, iż w aktach sprawy znajdują się dokumenty przedłożone przez stronę przy piśmie zawierającym wniosek o przeprowadzenie dowodów – dowód przesunięcia nr MW/14/22284 z dnia 29 października 2014 r. i dowód przesunięcia nr MW/14/22283 z dnia 28 października 2014 r. – które częściowo podważają ustalenia kontroli. Z dokumentów tych wynika, iż nie wszystkie z zakwestionowanych podczas kontroli produktów wymagały oznaczenia ceną jednostkową, gdyż oferowane były w opakowaniach o masie 100 g lub 1 kg (por. Jagody inkaskie suszone BIO 100 g, Kostki

warzywne BIO 100 g, Mąka żytnia typ 950 1 kg, Mąka chlebowa typ 750 1 kg). Przypomnieć należy, że w myśl § 8 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen, cena jednostkowa uwidoczniona przy towarze powinna dotyczyć ceny m.in. za 1 kg lub 100 g. Dodatkowo, zgodnie z § 8 ust. 3 ww. rozporządzenia, nie wymaga uwidocznienia cena jednostkowa określonego towaru, jeśli jest identyczna z ceną sprzedaży tego towaru. Skoro zatem produkty o masie 100 g i 1 kg oznaczono ceną sprzedaży, to w myśl powyższych przepisów, było to równoznaczne z uwidocznieniem ich cen jednostkowych i nie było podstaw do ich kwestionowania. W tym miejscu podkreślić należy, że zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych, organ administracji powinien dokonać oceny nie tylko poszczególnych dowodów z osobna, ale także wszystkich dowodów we wzajemnej ich łączności. W sytuacji, gdy wśród dowodów zgromadzonych w sprawie są dowody wykazujące okoliczności przeciwne, odmienne, naruszenie swobodnej oceny dowodów zawsze jest naruszeniem przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy (np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 21 maja 2014 r., sygn. II SA/Rz 381/14). Kierując się powyższymi wytycznymi, a także treścią art. 7 k.p.a., Prezes UOKiK, dokonał na podstawie analizy całego materiału dowodowego oceny okoliczności niniejszej sprawy i uznał, że należy zaskarżoną decyzję uchylić w całości i orzec co do istoty sprawy, wymierzając karę pieniężną w wysokości proporcjonalnej do zakresu stwierdzonych nieprawidłowości poprzez uznanie za udowodnione brak cen jednostkowych przy 58 rodzajach towarów zamiast 62 rodzajach, jak ustalił to organ pierwszej instancji.

Zgodnie z art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. UE L 80 z 18.3.1998, s. 27), kary pieniężne za naruszenie obowiązku informowania konsumentów o cenie oferowanych produktów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Organy Inspekcji Handlowej przy ustalaniu wysokości wymierzonej kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, biorą pod uwagę stopień naruszenia obowiązków, dotychczasową działalność przedsiębiorcy oraz wielkość jego obrotów i przychodu. W przedmiotowej sprawie, w związku z niezasadnym zakwestionowaniem przez Śląskiego WIIH wszystkich 62 rodzajów przedmiotowych produktów, zamiast 58, wymierzając karę pieniężną, Prezes UOKiK ponownie ocenił poszczególne ww. przesłanki, co wpłynęło na zmniejszenie wysokości kary pieniężnej, proporcjonalnie do zmniejszonej liczby zakwestionowanych produktów. Prezes UOKiK ustalił, że przy wymierzonej przez organ pierwszej instancji karze w wysokości 1.000 zł, zaokrąglona cena za jeden asortyment wynosi 16 zł ($1.000 \text{ zł} : 62 \text{ asortymenty} = 16,12 \text{ zł/asortyment}$). Wobec tego, w ocenie organu odwoławczego, wysokość wymierzonej przez organ pierwszej instancji kary należało obniżyć o zaokrągloną wartość 4 niezasadnie zakwestionowanych asortymentów produktów ($4 \text{ asortymenty} \times 16 \text{ zł} = 64 \text{ zł}$; $1.000 \text{ zł} - 60 \text{ zł} = 940 \text{ zł}$).

Miarkując stopień naruszenia obowiązków, Prezes UOKiK uznał za udowodnione, że nieprawidłowości w zakresie braku informacji o cenach jednostkowych oferowanych produktów, jak wyżej wskazano, dotyczyły 58 rodzajów oferowanych produktów.

Biorąc pod uwagę dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku, organ odwoławczy wziął pod uwagę, że przedsiębiorca po raz pierwszy naruszył przepisy ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług.

Wielkość obrotów i przychodu ustalono na podstawie oświadczenia strony.

Wobec powyższego, w ocenie Prezesa UOKiK, kara pieniężna w wysokości 940 zł jest proporcjonalna do osiągniętego obrotu oraz rozmiaru stwierdzonych nieprawidłowości.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Wiceprezes
Dorota Karczewska

Otrzymują:

1. (...) pełnomocnik
Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowego
Gałuszka, Krębuszewska i Wspólnicy Sp.j. z siedzibą w Żywcu
2. Śląski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Katowicach
3. a/a